

ఇస్లాండ్ లెటర్ కథలు

ఎత్తుకు పై ఎత్తు

“ఆ కలవుతోంది. సుబ్బూలూ”
 “అయితే నేనేం చేయను”
 అన్నం వడ్డించు”
 “వంట చేయలేదు.” “ఎందుకని?”
 “ఇంట్లో సరుకులేమీ లేవు” ఎప్పుగా అంది సుబ్బూలు.”
 “అయితే నాకేంటి” అన్నాడు సాంబయ్య.
 “నా కేమిటా! తమరు బజారుకెళ్ళి సరుకులు తెస్తే వండి పెడతా”
 “ఇదిగో సుబ్బూలూ! నీవు గతం మరిచి పోతున్నావు. నేను పని చేశానుకో నీ అయిదో తనం వూడుతుంది జాగ్రత్త, చేయమంటావా పని” అంటూ కుర్చీలోంచి లేవబోతున్న సాంబయ్య నోటికి చేతులు అడ్డుపెట్టి, “అంత మాట అనకండి. మీరు పని చేయకుండా క్షేమంగా వుంటేనే కదా నా పనులు కుంకుమలు నిలిచేది, ఇప్పుడే నేను బజారుకెళ్ళి ఏదో ఒక పని చేసి మీకు అన్నం వండి పెడతాను. కొంచెం సేపు ఓర్చుకోండి” అంటూ గబగబా వెళ్ళింది

సుబ్బూలు. కొన్ని రోజులు గడిచాయి.
 సుబ్బూలుకి కుటుంబ భారం మరింత ఎక్కువైంది. దానికి తోడు ఒంట్లో వలతగా వుంటోంది. అయితే సాంబయ్య మాత్రం ఖాళీగా కూర్చుని తినడం వల్ల లావెక్కి దృఢంగా వున్నాడు.
 ఒక రోజు వీధిలో సుబ్బూలుకి గతంలో తనింటికి వచ్చిన సాధువు కనిపించాడు. సుబ్బూలు ఆ సాధువుతో తన గోడు అంతా వెళ్ళబోసుకుంది. అంతా విన్న సాధువు “తప్పంతా నాదేనమ్మా! నన్ను క్షమించు” అన్నాడు. “ఏమిటి సామీ ఫీరు చేసిన తప్ప!” ఆశ్చర్యంగా అడిగింది సుబ్బూలు. “అవునమ్మా మీ ఆయన నాకు పది రూపాయలిచ్చి తనకు పని గండం ఉందని, పని చేస్తే చచ్చిపోతానని నీతో చెప్పమన్నాడు. నేను డబ్బుకు ఆశపడి నీతో అలా చెప్పాను. నన్ను క్షమించమ్మా!” అంటూ సాధువు

వెళ్ళిపోయాడు.
 భర్త మీద కోపంతో సుబ్బూలు ఇంటికొచ్చి, భర్త నలతగా వుండటం చూసి డాక్టర్ని పిలుచుకు వచ్చింది. డాక్టరు సాంబయ్యని పరీక్షించి “ సంవత్సరం నుంచి వూరికే కూర్చుని తినడం వల్ల వంట్లో కొప్పు ఎక్కువైంది. ఇక నుంచి ఏ మాత్రం పని చేయకున్నా రక్తనాళాలు పగిలి చచ్చిపోతావ్ జాగ్రత్త” అన్నాడు. అంతే. ఆ రోజు నుంచి సాంబయ్య రేయింబవళ్ళు కష్టపడ సాగాడు. భార్యను బయటికి కూడా రానివ్వడం లేదు. ఇదంతా గమనించిన సుబ్బూలు తనలో తానే నవ్వుకుంది తన తెలివి తేటలకి. డాక్టరు చేసిన సహాయానికి మనసులోనే ధన్యవాదాలు తెలిపింది. సాధువు అసలు సంగతి చెప్పిన తరువాత, డాక్టరు వచ్చిన తరువాత డాక్టరు సహాయం కోరి ఆ రకంగా చెప్పించి నట్లు సాంబయ్యకు తెలియదు పాపం!

కలం సుందర రామిరెడ్డి, పెదకూరపాడు మండలం
 -కలం సుందరరామిరెడ్డి,
 పెదకూరపాడు మండలం.

నిజం!

రాణి త్వర త్వరగా తయారవుతూనే గోడ గడియారం కేసి చూసింది. తొమ్మిది కావస్తోంది. మరింత తొందర పడసాగిందామె. ప్రతి రాత్రీ ఇలా సినీమా వదిలే సమయానికి ముస్తాబై సిద్ధంగా వుండే ఆమెకు అలవాటి. కానీ, ఈ రోజు స్థితి వేరు. ‘సౌందర్య రాశి’, ‘అందాల బొమ్మ’ వంటి పదాలకందని అందం ఆమెది. ఆమె సింపుల్ గా తయారైనా చాలు. చూపు మరల్చుకోలేదు చూసిన వారు. ఈ రోజు మరి ప్రత్యేకంగా అలంకరించుకొని చివరిసారిగా అద్దంలో మనసారా

చూసుకొంది. నిజం చెప్పాలంటే ఆమె అందం అమెకే అనూయగొలిపేలా వుంది. గదిలో ఎక్కడివక్కడ నరిచూసుకొని బయటకు వచ్చి విలాసంగా రోడ్డుమీద నడుస్తోంది. దారిలో... ఆ హాయి లొలికే నడకలకి ఒకటి రెండు ఏక్సిడెంట్లు అయ్యాయి. అందు మూడు పెంటర్లలో ట్రాఫిక్ జామ్ అయ్యింది. కొత్తగా పెళ్ళయిన జంటల మధ్య నివ్వ రాజుకుంది. ఎటులకోసం వేచి ఉన్న కొందరు మూతులు ముడుచుకుంటే, మరి కొందరు మొటికలు విరిచారు. కొందరు గ్రంథసాంగులు నోటికొచ్చిన పాటలు పాడుకుంటూ వట్లగానే ఆమె వెంట పడ్డారు. ఆమె ఇవేమీ పట్టించుకోలేదు. కనీసం తల తిప్పి కూడా చూడలేదు. అలానే ముందుకు కదలింది.
 అలా అలా చివర బ్రిడ్జి వద్దకు చేరుకొంది. అక్కడ ఒంటరిగా కూర్చుని భోరున విలపించ సాగింది. ఆమె ఏడుపు చూపి (ని) అప్పటి వరకూ ఓసిగా ఆమెను వెంట దించిన వారు బిక్క చచ్చి వేనక్క మల్లారు. అక్కడ ఆమె అలా ఆనకుండా ఎంత సేపు ఏడ్చిందో ఆమెకే తెలియదు.

తెల్లవారే వరికి బ్రడ్జికింద ఏటిలో శవమై తేలింది. ఒక్కో గుండె ఒక్కో విధంగా స్తందించింది. ఒక్కో నోరు ఒక్కో విధంగా వ్యాఖ్యానించింది. ఒక్కో పేవరు ఒక్కో విధంగా ప్రచురించింది. రాణికి నెలలనీ, ఏదో వ్యాధి వచ్చిందనీ, నగల కోసం దొంగలెవరో ఆమెను చంపి వేశారనీ, జూదరులే రేపి చేపి చంపి వేశారనీ, ఇలా... రకరకాల వదంతులు వారందాకా గుప్పనుని - చవ్చన చల్లారాయి.

నిజానికి... కళ్ళు చెదిరే అందాన్ని సాంతం చేసుకొన్న రాణిని కామాంధులు కొన్నేళ్ళ క్రితమే ఎత్తుకొని వచ్చి వ్యభిచార గృహానికి అమ్మేళారని, ఈ విషయం వాళ్ళ పూరిలో తెలిసి ఆమె వెల్లెళ్ళకు పెళ్ళి వంబంధాలు రావటం లేదని ఆమె కన్న తండ్రే ఆమెను కలుసుకొని భోరున విలపిస్తే దిక్కుతోచని స్థితిలో తనకు తోచిన త్యాగం చేసిన అనూయకన్న నిధి వంచుకురాలు ‘రాణి’ అని ఈ లోకానికి ఏనాటికీ తెలిసే అవకాశం లేదు!

-వి.వి.రావు, వీర ఘట్ట
 ఆంధ్రజ్యోతి పబ్లికేషన్స్ • 25-09-98

